

Discurs de Nadal 2011

Benvolguts amics i amigues que avui ens acompanyeu per celebrar el sopar de Nadal del Rotary Club de Terrassa.

Aquest any, em toca, com a President de l'entitat, adreçar-vos el tradicional missatge de Nadal i, com que aquest any vaig triar, com a tret identificatiu dels sopars, començar amb un pensament o un escrit; voldria començar les meves paraules amb una poesia.

I per aquesta ocasió he triat un fragment d'un dels poetes nord-americans més importants, en Walt Whitman, que diu:

*No deixis que el dia s'acabi
sense haver crescut una mica
sense haver estat feliç,
sense fer més grans els teus somnis.*

*No et deixis vèncer pel desànim.
No permetis que ningú et tregui el dret a expressar-te,
que és quasi un deure.*

*No abandonis les ànsies de fer de la teva vida
alguna cosa extraordinària.
No deixis de creure que la paraula i la poesia
sí poden canviar el món.*

*La vida és desert i oasi.
Ens fa caure, ens colpeix, ens ensenya,
ens converteix en protagonistes de la nostra pròpia història.*

*Encara que el vent bufi en contra,
la poderosa obra continua:
tu pots aportar-hi una estrofa.*

*No deixis mai de somniar,
perquè en somnis l'home és lliure.*

Tots som conscients que passem per uns temps difícils i crec que missatges com "*no deixis mai de somniar*" o "*no et deixis vèncer pel desànim, no abandonis les ànsies de fer de la teva vida alguna cosa extraordinària.*" haurien de formar part del nostre bagatge diari.

El Rotaris en sabem prou de lluitar per aconseguir fer realitat reptes extraordinàries, reptes tant difícils com pensar que algun dia seriem capaços d'eradicar del món una malaltia tant terrible com la Pòlio, una malaltia que només fa una anys veiem afectar a familiars o amics propers.

Jo mateix encara recordo a la filla de la família Humet de Terrassa i al seu germà quan li va dedicar aquella cançó anomenada "Gemma" i que deia:

*Gemma, guaita les flors,
que son boniques.
Gemma, guaita les flors,
i no caminen...*

Malauradament la Gemma avui ja no és entre nosaltres per veure com entre tots, estem aconseguint que no hi hagi més casos com el seu al món.

Però els rotaris, també som conscients que no és necessari pensar sempre en grans projectes. Sovint, en aquells petits projectes més propers a la nostra realitat, també sabem aportar-hi la nostra ajuda i recolzament.

Segur que recordeu com en els darrers mesos hem ajudat a la lluita contra l'Alzheimer conjuntament amb la Fundació Pasqual Maragall, o com hem participat en la campanya de recollida de menjar pel Banc d'Aliments de la nostra ciutat, o com hem aconseguit que els nois i noies, discapacitats, del Grup el Globus poguessin gaudir de les seves colònies d'estiu, entre moltes altres accions solidàries, que només han estat possibles gràcies a la vostra ajuda.

Aquest mateix vespre, a més de la tradicional recollida de juguines per la campanya "*cap nen sense una juguina*" que fem conjuntament amb la Creu Roja, també tindrem l'oportunitat d'ajudar amb la nostra col·lecta solidària del Sopar de Nadal, a la construcció d'una escola en una de les zones més pobres del món, Anantapur, a la Índia i on, un català com nosaltres, en Vicenç Ferrer va decidir fa anys emprendre una difícil tasca que, ja d'entrada, era conscient que mai finalitzaria.

I és que els catalans en sabem d'emprendre projectes que a voltes és possible que no veiem finalitzats. El mateix Gaudi sabia, quan va començar la Sagrada Família, sabia que no la veuria mai acabada i tot i així la va començar, o en Pau Casals que era conscient que amb el seu discurs a les Nacions Unides no aconseguiria la independència per Catalunya, però, tot i així, va tenir la valentia de fer-lo.

Recordem que deia el poeta:

*"No deixis que el dia s'acabi
sense haver crescut una mica
sense haver estat feliç"*

Jo penso que aquesta felicitat que ens ajuda a créixer com a persones, també la podem trobar en aquells petits gests que tant ens costa de fer, aquelles accions que sabem que poden ajudar als demés a ser feliços, però que per vergonya o per ves a saber perquè, són les que més ens costa més fer:

Tots tenim amics, tenim o hem tingut pares i tenim o tindrem, fills, però quants de nosaltres:

- truquem a un amic quan està malalt o més ho necessita i li diem "que puc fer per tu" ?,
- o anem a veure a la mare o al pare i mirant-los als ulls els hi diem "vull que sàpigues que t'estimo molt" ?,
- o ens apropem als nostres fills i sense necessitat de dir res, els fem una forta abraçada ?

Estic segur que si demà fem alguna d'aquestes tres coses ens sentirem tots més feliços i farem que ells també ho siguin, i és que sovint, és precisament amb la felicitat dels demés on descobrim la nostra.

No vull allargar-me més, finalitzo aquí el meu missatge de Nadal, tot desitjant-vos que sigueu feliços i feu feliços als qui us envolten.

Que tingueu tots unes Bones Festes i un Bon Nadal i avui espero que gaudiu del sopar que ens ha preparat el Jaume i de tots els actes que la junta us ha preparat per aquesta nit.

Santi Rius i Casas – President del Rotary Club de Terrassa 2011-12